

den samme, enten man laaner eller ikke laaner. Men som sagt, man har i det andet Ting ment at komme dette Ting i Møde. Den eneste Betydning, det har, er, at under de nuværende Forhold, hvor der stilles store Krav til de løbende Udgifter, vil man spare denne Udgift nu mod at tage den senere paa samme Maade som ved andre Laan.

Saaledes som Forholdet derfor stiller sig, vilde der ikke være meget, der talte for, at dette Ting skulde forlade sit tidligere Standpunkt. Dog er der nogle ny Momenter. Foruden at man kommer 24,000 Kr. længere ned, er der ogsaa det, hvad der har sin moraliske Betydning, at den By, hvis Interesser det drejer sig om, har vist Beredvillighed til dog at ofre noget for at naa dette. Og saa er der ogsaa det, at det andet Ting, for saa vidt det lod sig forene med dets Standpunkt, har ønsket det mest mulige at komme dette Ting i Møde.

Af disse Hensyn og af det almindelige Hensyn, jeg fremdrog i Gaar, skal jeg paa Udvalgets Flertals Begne anbefale det høje Ting nu at tage Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Madsen-Mygdal: Sa nu paa Samlingens næstsidste Dag, da der er en Mængde Sager paa Dagsordenen, vilde det være temmelig ønskeligt at indlade sig paa at holde lange Taler, og jeg skal derfor indstrenke mig til at minde om, at jeg har jo tidligere fulgt Flertallet i denne Sag med Hensyn til at være imod Flytningen af denne Station. Jeg har stadig holdt paa, at denne Station skulde udvides paa dens nuværende Plads; men af Hensyn til Folketinget og af Hensyn til Koncessionshaverne paa Viborg-Nalestrubanen, Viborg Amtsraad, har jeg baade i Fjor og i Aar udtalt mig i Retning af, at jeg var villig til at tiltræde en hvilken som helst Overenskomst, der kunde træffes mellem begge Tingene, for at naa til Ende med Sagen. — Smidlertid er der nu kommen en Omstændighed til, som gør, at jeg desuagtet ikke vil kunne stemme for Loven. Man har nemlig i det andet Ting været saa forhippet paa Statslaan, at man har knyttet Statslaansbetingelsen ogsaa til dette Forslag, skønt hverken Regeringen eller Lands-tinget har forlangt det. Dette Lovforslag har foreligget for Rigsdagen i flere Aar, men aldrig er der forlangt Statslaan fra dette Tings eller fra Regeringens Side til denne Sag. Smidlertid har nu som sagt det andet Ting knyttet Statslaansbetingelsen dertil, og i Henhold til de Grunde mod Statslaan, jeg havde Væglighed til udvikle i Gaar i Anledning af en anden Sag, maa

jeg erklære, at jeg ser mig nødt til at stemme imod Loven.

Stilling: Jeg glæder mig over, at den ærede Ordfører for Jærnbaneudvalget nu anbefaler denne Sag, og at der saaledes er Udflugt til at saa den tilendebragt. Jeg beklager meget, at den sidste ærede Taler nu har forandret sit Standpunkt, at han, der tidligere var en Ven af Sagen, nu vil stemme imod den Paragraf, hvis Ikte-vedtagelse vil være Skyld i, at Stationen ikke bliver flyttet. Jeg haaber heller ikke, at Tingets ærede Medlemmer ville følge det ærede Medlem, men at vi endelig kunne saa denne Sag i Orden og saa Ro, særlig for Viborg Indbyggere, for hvem denne Sag har en overordentlig stor Betydning. Jeg skal dermed anbefale Sagen.

Breinholt: Jeg har allerede i flere Aar indtaget en lignende Stilling, som det ærede Medlem for 7de Kred (Madsen-Mygdal) udtalte, at han indtog, nemlig, at naar der kunde fremkomme et Forslag, hvorom Tingene kunde enes, vilde han ikke være nogen Modstander af det. Det samme har jeg gentagende udtalt, og jeg har tillige udtalt Haabet om, at slikt maatte lykkes. Dette „vidunderlige“, som blev omtalt af den daværende ærede Indenrigsminister (Ingerslev) er nu sket, tror jeg, og derfor slutter jeg mig til det foreliggende Lovforslag.

S. Chr. Hansen: Naar jeg dels i Gaar har stemt imod og dels i Dag fremdeles agter at stemme imod forfælske af de i disse Dage til Behandling værende Jærnbane-forslag, der iblandt ogsaa mod Vedtagelsen af det foreliggende Forslag, saa er det ikke af saadanne storpolitiske Grunde som det ærede Medlem for 7de Kred (Madsen-Mygdal) har anført for sin Afstemning, men naar jeg gør det, saa er det for det første, fordi jeg finder, at Staten ikke bør yde saa store finansielle Tilskud til Anlæg af en saa aldeles overvejende lokal Natur og Interesse, som de fleste af disse her omhandlede Anlæg efter min Mening ere, og for det andet fordi jeg tvivler om, at de økonomiske Fordele, disse Anlæg ville bringe det hele Samfund, i nogen væsentlig Grad ville svare til de finansielle Udgifter, der maa bringes for Banernes Anlæg og Drift, og endelig for det tredje, fordi jeg er noget betænkelig ved at gaa til saa store Kapitalanbringelser paa et Tidspunkt, hvor vor Hovednæringsvej er trykket i den Grad, som Tilfældet er. Jeg kan tilføje, at ogsaa det har indvirket paa min Betænkelighed, at vore Bestatningsfor-